

man uden Tvivl ikke hos nogen Soldat, som har brugt denne Hovedbedækning, vil kunne faae en eneste Udtalelse til Fordeel for den. Den første Gang jeg var med til en alvorlig Bataille, og vi maatte trække os tilbage, kunde man, til min store Forundring næsten ikke retirere for Barrikader af Chacoter. Det første, som man befriede sig for, var Chacoten, og det tør jeg med Bestemthed paastaae, at man i de 3 Krigsaar, hver Gang der havde været en Bataille, kunde være temmelig vis paa, at de Fleste af Soldaterne vare blottede for deres Chacot. Enkelte af Officererne havde saa meget tilovers for dem, at de lode dem samle op paa Balpladsen og bringe tilbage, og jeg veed, at adskillige Chacoter ere vendte tilbage fra Balpladsen til Soldaterne 5 à 6 Gange. Jeg er saaledes af den Mening, at de ere saa u hensigtsmæssige og til saa liden Nytte, at neppe nogen Mand, som selv har Kjenndskab til dem, vil finde, at de ere til den allerminste Nytte, men meget mere til Besvær, og jeg mener derfor, at man baade i Fred og i Krig fuldstændig kan undvære dem og meget godt nøies med en Hue.

Berg: Jeg anthbede sidst, at jeg maatte antage, at den høitærede Krigsminister ikke engang vilde være tilfreds med Fleertallets Forslag. At dette forholder sig saaledes, ville nu de ærede Medlemmer have hørt. Den høitærede Krigsminister har sagt, at han, hvis Fleertallets Forslag vedtages, fralægger sig alt Ansvar for at beklæde Soldaterne, naar Kri-gen kommer. Dette er en Stadfæstelse af, hvad jeg ogsaa før anthbede, at naar vi fastholdt det gamle System, bleve vi nøbte til at give Krigsbestyrelsen ethvert Beløb, den i den Henseende forlangte, ellers stode vi og ikke Krigsbestyrelsen som de, der bære Ansvaret, naar det skete som i de foregaaende Krige, at Systemet, naar det skal vise, om det kunde holde Stik, da svigtede. Jeg troer, at det er en meget uheldig Stilling for Repræsentationen, navnlig med Hensyn til dette Punkt, at staae forsvarsløs, og at det vil føre til ganske enorme Bevillinger i den Retning, uden at vi ere overbeviste om, at disse Massebeholdninger bevares saaledes, at de ere istand til at kunne

benyttes, naar Soldaterne skulle bruge dem. Men blive vi ved det gamle System, erkjender jeg ganske vist, at den Vel ville vi komme til at gaae. Naar Staten skal bære Ansvaret, er det ikke Repræsentationen, men Administrationen, der skal bære Statens Ansvar. Men gaae vi over til et nyt System og lægge Ansvaret over paa den enkelte Statsborger imod, at han derfor faaer en passende Godtgjørelse, er Stillingen en ganske anden; da vil han selv om noget Uregelmæssigt i Krigstilfælde komme tilstede, og selv om han ikke har havt det Fornødne, føle hos sig selv, at det fornemmelig er paa ham selv, at Ansvaret hviler, og naar Andre træde ham til Hjælp, vil han føle, at det er en Velbillie, der vises ham, hvormod der nu, naar de ikke Alle faae fuldstændig god Beklædning fra Top til Taa, naar de gaae i Krig, udbreder sig en Misfor nøielse fra den ene til den anden Afdeling, til ubodelig Skade for Manden og Tønnen i Hæren. Det har viist sig, trods de aarlige store Bevillinger. Det er altsaa for at forebygge, at vi atter skulle komme til at indvinde lignende Erfaringer trods de store aarlige Bevillinger, at jeg tilraader at gaae over til et andet System. Den høitærede Krigsminister meente, at han saa vilde have Brug for mange flere Kræfter, end han nu har. Det er en Indvending, jeg ikke kan forstaae, da jeg har troet, at ved at fritage Krigsbestyrelsen for en saa bethdelig Green af Forvaltningen som Wunderingsagerne vilde der blive mange Kræfter tilovers, saavel ved Hovedbestyrelsen som ved de forskjellige Afdelinger, og jeg er aldeles overbevist om, at dette ogsaa vil blive Tilfældet. Der siges fremdeles, at der kræves meget bethdelige Forarbejder. Det kan gjerne være, at der kræves nogle Forarbejder til en saadan eventuel Beklædningslov ligesaavel som til andre Love, men at de skulde være saa overordentlig store, navnlig naar vi have en saa genial Mand i Spidsen for Krigsbestyrelsen, som vi nu have, kan jeg aldeles ikke begribe. Jeg maa fastholde, at Tidspunktet netop nu er overordentlig heldigt, thi vi maae vide, at vi som Følge af de store Beholdninger, vi have tilovers fra forrige Krig, have foruden det, vi daglig bruge, en meget bethdelig Beholdning, og naar vi des-